МІНІСТЕРСВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ІШЕВЧЕНКА

Факультет комп'ютерних наук та кібернетики

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №2

«Розв'язання систем лінійних алгебраїчних рівнянь»

Варіант 2,5, 4х4

Виконала:

студентка 2 курсу, групи К-24 спеціальності «Комп'ютерні науки. Інформатика»

Баклан Аліса

Завдання:

Написати програму, яка розв'язує систему лінійних алгебраїчних рівнянь двома методами:

- методом квадратних коренів
- методом Зейделя

Знайти визначник матриці своїм прямим методом. Знайти число обумовленості.

Задача

Я обрала таку матрицю А і вектов вільних членів b:

$$A = 4 1 0 2$$
 $b = 14$
 $1 3 0 0$ 7
 $0 0 2 1$ 10
 $2 0 1 4$ 21

Для моїх методів важливо щоб матриця була симетричною відносно головної діагоналі а також щоб числа на головній діагоналі були більше ніж модуль суми інших чисел у рядку.

Метод квадратних коренів

Використана теорія:

Метод квадратного кореня Використовується, якщо матриця A — симетрична, т.т. $A = A^T$. Матрицю A подамо у вигляді $A = S^T DS$, де

$$S = \begin{pmatrix} s_{11} & s_{12} & \dots & s_{1n} \\ 0 & s_{22} & \dots & s_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & s_{nn} \end{pmatrix}; \quad D = \begin{pmatrix} \pm 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \pm 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & \pm 1 \end{pmatrix};$$

$$d_{ii} = \operatorname{sgn} \left| a_{ii} - \sum_{p=1}^{i-1} s_{pi}^2 d_{pp} \right|; \ s_{ii} = \sqrt{\left| a_{ii} - \sum_{p=1}^{i-1} s_{pi}^2 d_{pp} \right|}, \ i = \overline{1, n};$$

$$s_{ij} = \frac{a_{ij} - \sum_{p=1}^{i-1} s_{pi} d_{pp} s_{pj}}{d_{ii} s_{ii}}, \qquad i = \overline{2, n-1}, \qquad j = \overline{i+1, n}.$$

Подальше рішення зводиться до розв'язання двох систем лінійних алгебраїчних рівнянь з трикутними матрицями, з першої системи знаходять y:

$$S^T D y = b,$$

а з другої -x:

$$Sx = y$$
.

Складність методу квадратного кореня: $Q(n) = \frac{1}{3}n^3 + O(n^2)$. Зауваження. Методом квадратних коренів можна знайти визначник:

$$det A = \prod_{k=1}^{n} d_{kk} s_{kk}^{2}.$$

Розв'язання задачі:

$$A = \begin{pmatrix} 4 & 5 & 0 & 2 \\ 1 & 3 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 1 \\ 2 & 0 & 1 & 4 \end{pmatrix} \qquad \begin{cases} 6 = \begin{pmatrix} 14 \\ 10 \\ 21 \end{pmatrix} \end{cases}$$

$$A = A^{T}$$

$$3 \text{ matigetico } S \text{ 7a } D:$$

$$d_{11} = Sgn(a_{11}) = 2$$

$$S_{11} = \sqrt{a_{11}1} = 2$$

$$S_{12} = \frac{a_{12}}{d_{11}} = \frac{1}{2} = 0.5$$

$$S_{13} = \frac{a_{13}}{d_{11}} = 0 = 0$$

$$S_{14} = \frac{a_{14}}{d_{11}} = \frac{2}{1.2} = 1$$

$$d_{12} = sgn (a_{12} - s_{12}^{2} d_{11}) = sgn(3 - \frac{1}{4} \cdot s) = 1$$

$$S_{21} = \sqrt{3 - \frac{1}{4}} = \frac{g}{g} \times \sqrt{11} 24.65831$$

$$S_{23} = a_{13} - S_{12} d_{11}S_{13} = 0 - \frac{1}{2}.1.0 = 0$$

$$d_{12}S_{21} + 1\sqrt{11}/2$$

$$S_{24} = \frac{a_{14} - S_{12} d_{11}S_{14}}{d_{12}S_{22}} = \frac{1 \cdot \sqrt{11}}{1 \cdot \sqrt{11}} = \frac{1}{\sqrt{11}} 20,3015$$

$$d_{33} = sgn(a_{23} - S_{13}^{2} d_{11} - S_{23}^{2} d_{21}) = sgn(2 - 0 - 0) = 1$$

$$S_{33} = \sqrt{2} \approx 1,4142$$

$$S_{34} = a_{34} - S_{14} d_{11}S_{13} - S_{24} d_{22}S_{23} = \frac{1 - 0 - 0}{1 \cdot \sqrt{2}} = \frac{1}{2} 20,7091$$

$$d_{44} = sgn(a_{44} - S_{14}^{2} d_{11} - S_{24}^{2} d_{22} - S_{34}^{2} d_{33}) = \frac{1}{2} sgn(4 - 1^{2} \cdot 3 - \frac{1}{11} - \frac{1}{2}) = 1$$

$$S_{44} = \sqrt{4 - 1 - \frac{1}{11}} - \frac{1}{2} = \frac{53}{22} \approx 1,552$$

$$S_{44} = \sqrt{4 - 1 - \frac{1}{11}} - \frac{1}{2} = \frac{53}{22} \approx 1,552$$

Macho:
$$S = \begin{pmatrix} 2 & 9.5 & 0 & 1 \\ 0 & \sqrt{19/2} & 0 & -1/\sqrt{11} \\ 0 & 0 & \sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ 0 & 0 & 0 & \sqrt{53/22} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

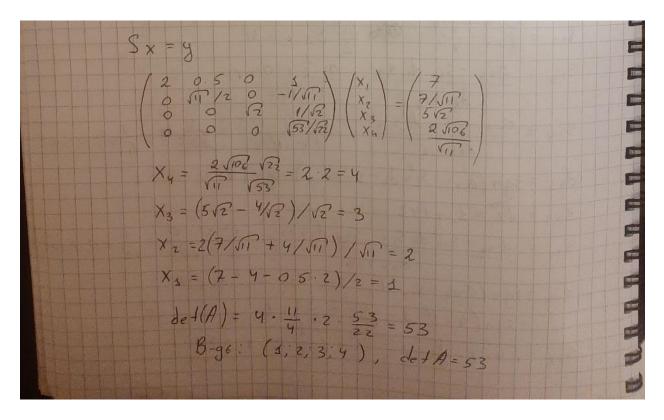
$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

$$D = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1/\sqrt{2} \\ 0 & 0 & 0 & 1$$

Отримали розв'язок (1, 2, 3, 4) та визначник 53.

Реалізація в програмі:

Ініціалізуємо змінні і зчитуємо дані:

Перевірка матриці:

Заповнюємо матриці S,D:

Знаходимо добуток матриць $S^{T}D$ та вирішуємо систему $S^{T}D$ у = b:

Вирішуємо Sx=y:

```
//Sx=y
x[3] = y[3] / S[3][3];
x[2] = (y[2] - S[2][3] * x[3]) / S[2][2];
x[1] = (y[1] - S[1][2] * x[2] - S[1][3] * x[3]) / S[1][1];
x[0] = (y[0] - S[0][1] * x[1] - S[0][2] * x[2] - S[0][3] * x[3]) / S[0][0];

cout << "x[1] = " << x[0] << endl;
cout << "x[2] = " << x[1] << endl;
cout << "x[3] = " << x[2] << endl;
cout << "x[4] = " << x[3] << endl;
```

Рахуємо визначник:

```
//визначник
cout << "Визначник" << endl;
float v = 1;
for (int i = 0; i<4; i++)
{
    v = v * S[i][i] * S[i][i] * D[i][i];
}
cout << v << endl;
```

Результат роботи програми: Як бачимо, збігається з розв'язком на папері.

```
S:
         0.5
     2
                        1
    0 1.65831
              0 -0.301511
           0 1.41421 0.707107
     0
           0 0 1.55212
D:
    1
           0
                  0
                        0
    0
           1
                 0
                        0
    0
           0
                 1
                        0
    0
           0
                 0
                        1
x[1] = 1
x[2] = 2
x[3] = 3
x[4] = 4
Визначник: 53
Для продолжения нажмите любую клавишу . . . _
```

Метод Зейделя

Використана теорія:

Метод Зейделя

Метод Зейделя є ітераційним методом для розв'язання СЛАР Ax = b, т.т. розв'язок знаходимо із заданою точністю ε . Початкове наближення x^0 обираємо довільним чином. Ітераційний процес має вигляд:

$$x_i^{k+1} = -\sum_{j=1}^{i-1} \frac{a_{ij}}{a_{ii}} x_j^{k+1} - \sum_{j=i+1}^{n} \frac{a_{ij}}{a_{ii}} x_j^k + \frac{b_i}{a_{ii}}.$$
 (22)

Достатня умова збіжності 1. Якщо $\forall i: i = \overline{1,n}$ виконується нерівність

$$|a_{ii}| \geqslant \sum_{j=1, j \neq i}^{n} |a_{ij}|,$$

то ітераційний процес методу Зейделя (22) збігається, при чому швидкість збіжності лінійна.

Достатня умова збіжності 2. Якщо $A = A^T > 0$, то ітераційний процес методу Зейделя (22) збігається, при чому швидкість збіжності лінійна.

Умова припинення: $||x^n - x^{n-1}|| \le \varepsilon$.

Необхідні і достатні умови збіжності. Для $\forall x^0$ ітераційний процес методу Зейделя (22) збігається тоді і тільки

тоді, коли $|\lambda| < 1$, де λ – це корені нелінійного рівняння:

$$\begin{vmatrix} \lambda a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ \lambda a_{21} & \lambda a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \lambda a_{n1} & \lambda a_{n2} & \dots & \lambda a_{nn} \end{vmatrix} = 0.$$

Достатня умова збіжності: Візьмемо першу умову і перевіримо на нашій задачі:

$$a11=4>1+2+0=3$$

$$a22=3>1+0+0=1$$

$$a44=4>2+0+1=3$$

Умова виконується.

Ітераційний процес:

Формули:

```
\begin{array}{l}
X_{1} = \frac{1}{a_{1}} \left( -a_{12} X_{2}^{k} - a_{13} X_{3}^{k} - a_{14} X_{4}^{k} \right) \\
X_{2} = \frac{1}{a_{22}} \left( -a_{21} X_{1}^{k+1} - a_{23} X_{3}^{k} - a_{24} X_{4}^{k} + b_{2} \right) \\
X_{3} = \frac{1}{a_{33}} \left( -a_{31} X_{1}^{k+1} - a_{32} X_{2}^{k+1} - a_{34} X_{4}^{k} + b_{3} \right) \\
X_{4} = \frac{1}{a_{44}} \left( -a_{41} X_{1}^{k+1} - a_{42} X_{2}^{k+1} - a_{43} X_{3}^{k+1} + b_{4} \right) \\
X_{4} = \frac{1}{a_{44}} \left( -a_{41} X_{1}^{k+1} - a_{42} X_{2}^{k+1} - a_{43} X_{3}^{k+1} + b_{4} \right)
\end{array}
```

У прикладі візьмемо точність е=0.01;

Реалізація в програмі:

Ініціалізуємо змінні:

```
setlocale(LC_ALL, "ukr");
// змінні
float A[4][4] = { {4,1,0,2} ,{1,3,0,0} ,{0,0,2,1} ,{2,0,1,4}, };
float b[4] = {14,7,10,21};
float x1[4];
float x2[4];
float eps=0.01;//точність
float error[4];//тут перевіряємо точність
```

Перевірка на коректність матриці:

```
for (int i = 0; i < 4; i++)
{
    if (A[i][i] < A[i][0] + A[i][1] + A[i][2] + A[i][3] - A[i][i])
    cout << "Матриця некоректна" << endl;
}
```

Початкову ітерацію беремо (0,0,0,0):

```
//початкове наближення x0(0.0.0.0)

for (int i = 0; i < 4; i++)
{
    x1[i] = 0;
}

int iter = 1;//к-сть ітерацій
```

Сам процес ітерації (з виведенням кожної):

```
x2[3] = (-A[3][1] * x1[1] - A[3][2] * x1[2] - A[3][0] * x1[0]+b[3]) / A[3][3];
   error[0] = abs(x1[0] - x2[0]);
   error[1] = abs(x1[1] - x2[1]);
error[2] = abs(x1[2] - x2[2]);
   error[3] = abs(x1[3] - x2[3]);
   if (iter == 1) cout << "Hopмa векторів на ітерації 1: " << setprecision(10) << MaxVector(error) << endl;
   iter++;
   x1[0] = x2[0];
   x1[1] = x2[1];
   x1[2] = x2[2];
   x1[3] = x2[3];
   cout << "Ітерація " << iter << endl;
  cout << "x[1] = " << setprecision(10) << x1[0] << endl;
cout << "x[2] = " << setprecision(10) << x1[1] << endl;
   cout << "x[3] = " << setprecision(10) << x1[2] << endl;</pre>
   cout << "x[4] = " << setprecision(10) << x1[3] << endl;</pre>
} while (MaxVector(error) > eps);
```

Виведення результату:

```
cout << "Норма векторів на останній ітерації: " << MaxVector(error) << endl;
cout << "x[1] = " << setprecision(10) << x1[0]<<endl;
cout << "x[2] = " << setprecision(10) << x1[1] << endl;
cout << "x[3] = " << setprecision(10) << x1[2] << endl;
cout << "x[4] = " << setprecision(10) << x1[3] << endl;
```

Результат програми:

```
Норма векторів на ітерації 1: 5
Ітерація 2
x[1] = 3.5
x[2] = 1.166666627
x[3] = 5
^{c}x[4] = 2.25
Ітерація 3
x[1] = 2.0833333492
x[2] = 1.638888836
x[3] = 3.875
x[4] = 3.239583254
Ітерація 4
x[1] = 1.470486164
x[2] = 1.843171239
x[3] = 3.380208492
x[4] = 3.669704914
Ітерація 5
x[1] = 1.204354763
x[2] = 1.931881785
x[3] = 3.165147543
x[4] = 3.856535673
Ітерація 6
x[1] = 1.088761806
x[2] = 1.970412731
x[3] = 3.071732044
x[4] = 3.937685966
```

```
Ітерація 7
x[1] = 1.038553715
x[2] = 1.987148762
x[3] = 3.031157017
x[4] = 3.972933769
Ітерація 8
x[1] = 1.016746044
x[2] = 1.994418025
x[3] = 3.013533115
x[4] = 3.98824358
Ітерація 9
x[1] = 1.007273674
x[2] = 1.997575402
x[3] = 3.00587821
x[4] = 3.994893551
Норма векторів на останній ітерації: 0.009472370148
x[1] = 1.007273674
x[2] = 1.997575402
x[3] = 3.00587821
x[4] = 3.994893551
```

Число обумовленості

```
double A[4][4]= { {4,1,0,2} ,{1,3,0,0} ,{0,0,2,1} ,{2,0,1,4}, };
double m1 = matnorm(A);
inversion(A, 4);
cout << "Обернена матриця:" << endl;
for (int i = 0; i < 4; i++)
{
    for (int j = 0; j < 4; j++)
        cout << A[i][j] << " ";

    cout << std::endl;
}
double m2 = matnorm(A);
cout << "Число обумовленості:" << endl;
cout << m1 * m2 << endl;
```

```
Обернена матриця:

0.396226 -0.132075 0.113208 -0.226415

-0.132075 0.377358 -0.0377358 0.0754717

0.113208 -0.0377358 0.603774 -0.207547

-0.226415 0.0754717 -0.207547 0.415094

Число обумовленості:

6.73585
```

Висновок

У цій лабораторній роботі я вирішила систему лінійних рівнянь двома способами: методом Зейделя та методом квадратного кореня. Метод квадратного кореня легший «на папері», і, можливо, більш універсальний. Метод Зейделя легше реалізувати у програмі, він чудово працює при великих матрицях.